

Underændringsforslag bliver vedtaget. — Da jeg har Ordet, vil jeg sige et Par Ord til Fordel for Forslaget under Nr. 1, som er stillet af 4 ærede Medlemmer, i hvilken Henseende jeg ogsaa er i Mod sætning til det ærede Medlem, som sidst havde Ordet. Jeg siger, at det maa være en absolut Forpligtelse for Enhver, som vil holde Hingste, Tyre og Orner, at de sørge for, at disse ere forsvaerlig affondrede, bundne og tværede. Jeg kan ikke se, at man i dette Tilfælde kan være for streng, og jeg skal derfor meget tilraade, at dette Ændringsforslag bliver vedtaget.

Søren Jørgensen: Angaaende de Udtalelser, der kom fra det ærede Medlem, der sidst havde Ordet, med Hensyn til Dptagelsespenge for Bædere, skal jeg fremføre et Par Ord. Det forekommer mig, at det er en urimelig høj Pris at tage 2 Rd. i Dptagelsespenge for en Bæder, og jeg er vis paa, at man, naar man sætter 3 Mk. som Dptagelsespenge, udretter akkurat det Samme som ved at sætte 2 Rd. i Dptagelsespenge. (Modsigelse). Ja, det er nu en Gang min Mening. Naar en Mand skal give 3 Mk., og dette sker den ene Gang efter den anden, er jeg overbevist om, at han nok vil holde sin Bæder hos sig selv, og han skal jo desuden ogsaa betale for, hvad Skade der sker. En anden Mand kan imidlertid let benytte den Bestemmelse, der nu staar i Lovforslaget, til at hævne sig paa sin Nabo. Derfor f. Ex. en Hest bliver løs, eller en Ko om Sommeren i den varme Tid løber ind blandt en Slot Faar, eller en løsgaaende Hund kommer ind imellem dem, kan det, selv om en Mand passer nok saa godt paa sine Kreaturer, meget godt ske, at hans Faar og maa ske ogsaa hans Bædere kunne løbe løs og kunne komme over paa Naboen's Grund, men jeg finder, det er urigtigt, at Loven vedtages saaledes, at en Mand, naar han lever i Uenighed med sin Nabo, skal kunne benytte dette som en Hævn. Jeg er overbevist om — jeg gjentager det — at naar der sættes 3 Mk., vil det udrette akkurat det Samme. Det var kun dette Par Ord, jeg vilde udtale overfor den ærede sidste Taler.

B. Solm: Det ærede Medlem omtalte, at der skulde gives Erstatning for den Skade, en Bæder gjorde, men jeg kalder det en langt større Skade, naar en Bæder løber efter Faarene, end naar han slaar en anden Bæder ihjel, thi dette kan man faae betalt. Det ærede Medlem henviste til, at en Bæder kunde blive jaget løs, men dette vil kun sjældent ske, thi Bæderne ere i alt Fald af de Kreaturer, der sjældent ere vilde. I Øvrigt vil jeg sige, at det ærede Medlem vistnok ikke lægger stor Vægt paa Faaredrift, thi ellers vilde han ikke have udtalt sig, som han gjorde.

Søren Jørgensen: Jeg vil blot sige, at det er min Overbevisning, at de høie Dptagelsespenge ingen anden Forstjæl gjøre end den, at Bedkommende kan benytte Bestemmelsen til at hævne sig paa en Mand, med hvem han er uenig. Derfor en Mand ikke er uenig med sin Nabo, er jeg overbevist om, at han ikke vil tage 2 Rd. i Dptagelsespenge i et saadant Tilfælde.

Indenrigsministeren: Det maa maasse være mig tilladt at begynde med en almindelig Bemærkning ligesom den ærede Rigsdagsmand for Odense Amts 3die Valgfreds (N. Andersen), der optraadte som Ordfører for de Medlemmer, som her have stillet de fleste Forslag, nemlig den at bede de ærede Medlemmer om at begrænse deres Lyst til at forandre Loven og i alt Fald at ville tage i Betragtning, at det overmaade let kan blive Tilfældet, at man kan komme til at forspilde hele Loven, naar man bereder den den Skjæbne, at den altfor tidt skal gaa fra det ene Thing til det andet. Der er nu visse af disse Bestemmelser, der, saavidt jeg tror, i og for sig ikke ville vække nogen Vanskelighed i det andet Thing, men der er paa den anden Side Bestemmelser, med Hensyn til hvilke jeg vil raade de ærede Medlemmer ved deres Votum ikke at overse, hvorledes Stillingen har været i det andet Thing, for derefter at bedømme, hvorvidt de finde sig forpligtede til at fastholde dem og derved tvinge Loven tilbage igjen i dette Thing. — Hvad angaar de Ændringsforslag, som her ere stillede, da skal jeg tillade mig